

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ 4 ΑΞΙΕΣ

Α_ΘΕ 4.4 Ισότητα

Παρουσιάζοντας (υλικό δραστηριότητας):

«Εν Κατακλείδι»

«Μια καληνύχτα στη μαμά
και λίγη στάχτη στα μαλλιά
καιρός να πούμε αντίο.
Σκεπάσαμε όλους τους νεκρούς
με αρρωστιάρικους ψαλμούς
κλόουν με σοβαρούς σκοπούς
γυμνοί μέσα στο κρύο.

Κατά τα άλλα εσείς
που 'σαστε υγιείς
και αξιοπρεπείς
βοηθήστε μας και λίγο.
Δώστε μας πνοή
στέγη και τροφή
μια ιδέα στεγανή
που να μην μπάζει κρύο.

Πουλάμε σώμα και ψυχή
δώστε μας λίγη προσοχή
στα υπόγεια μαύροι ποντικοί
λουφάζουνε δύο δύο.
Παίρνουμε σβάρνα τους γιατρούς
αδύνατοι μπροστά στους δυνατούς
και συναντάμε ξέμπαρκους Θεούς
που χάσανε το πλοίο.

Κατά τα άλλα εσείς
που 'σαστε υγιείς
και αξιοπρεπείς
βοηθήστε μας και λίγο.
Δώστε μας πνοή
στέγη και τροφή

μια ιδέα στεγανή
που να μην μπάζει κρύο».

Σιδηρόπουλος Π., *Εν Κατακλείδι*, από το δίσκο του «Φλου» (1978). Πηγή: http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=9459 (12/9/2016)

* * *

Εφαρμόζοντας (υλικό δραστηριοτήτων):

Η τελική κρίση

«Όταν θα έρθει ο φιλόδοξος Κριτής με όλη του τη μεγαλοπρέπεια, και θα τον συνοδεύουν όλοι οι άγιοι άγγελοι, θα καθίσει στον... θρόνο του. Τότε θα συγκεντρωθούν μπροστά του όλα τα έθνη, και θα τους ξεχωρίσει όπως ξεχωρίζει ο βοσκός τα πρόβατα από τα κατσίκια. Τα πρόβατα θα τα τοποθετήσει στα δεξιά του και τα κατσίκια στα αριστερά του.

Θα πει τότε... σε αυτούς που βρίσκονται δεξιά του: “Ελάτε, οι ευλογημένοι από τον Πατέρα μου, κληρονομήστε τη Βασιλεία που σας έχει ετοιμαστεί απ’ την αρχή του κόσμου. Γιατί πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε, γυμνός και με ντύσατε, άρρωστος και μ’ επισκεφτήκατε, φυλακισμένος κι ήρθατε να με δείτε”. Τότε θα του απαντήσουν οι άνθρωποι του Θεού: “Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε ή να διψάς και σου δώσαμε να πιεις; Πότε σε είδαμε ξένον και σε περιμαζέψαμε ή γυμνόν και σε ντύσαμε; Πότε σε είδαμε άρρωστον ή φυλακισμένον κι ήρθαμε να σε δούμε;” Και... θα τους απαντήσει: “Σας βεβαιώνω πως αφού τα κάνατε αυτά για έναν από αυτούς τους ασήμαντους αδερφούς μου, τα κάνατε για μένα”.

Ύστερα θα πει και σε αυτούς που βρίσκονται αριστερά του: “Φύγετε από μπροστά μου... πηγαίνετε στην αιώνια φωτιά που έχει ετοιμαστεί για τον διάβολο και τους δικούς του. Γιατί πείνασα και δεν μου δώσατε να φάω, δίψασα και δεν μου δώσατε να πιω· ήμουν ξένος και δεν με περιμαζέψατε, γυμνός και δεν με ντύσατε, άρρωστος και φυλακισμένος και δεν ήρθατε να με δείτε”. Τότε θα του απαντήσουν και αυτοί: “Κύριε, πότε σε είδαμε πεινασμένον ή διψασμένον ή ξένον ή γυμνόν ή άρρωστον ή φυλακισμένον και δεν σε υπηρετήσαμε”; Και θα τους απαντήσει: «Σας βεβαιώνω πως αφού δεν τα κάνατε αυτά για έναν από αυτούς τους ασήμαντους αδερφούς μου, δεν τα κάνατε ούτε για μένα». Κι αυτοί θα πάνε στην αιώνια τιμωρία, ενώ οι δίκαιοι στην αιώνια ζωή».

Κατά Ματθαίον 25, 31-46. Στο Τσανανάς Γ., Μπάρλος Α., *Καινή Διαθήκη. Ο Ιησούς Χριστός και το έργο του. Θρησκευτικά Β' Γυμνασίου*, ΟΕΔΒ, 2003, σελ. 70. Ανάκτηση

από <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-B118/373/2512,9690/>
(12/9/2016).

* * *

Ισότητα άντρα και γυναίκας

«...Ένας είναι ο δημιουργός του άνδρα και της γυναίκας... και έχουν ένα νόμο, ένα θάνατο, μια ανάσταση. Από έναν άνδρα και μια γυναίκα γεννηθήκαμε... Γιατί λοιπόν εσύ, ενώ ζητάς από τη γυναίκα φρονιμάδα, δεν ανταποδίδεις τα ίδια; Γιατί απαιτείς αυτό που εσύ δεν προσφέρεις; Γιατί νομοθετείς άνισα, αφού είστε ένα σώμα; Ας δούμε τώρα και το χειρότερο: αμάρτησε η πρώτη γυναίκα; Το ίδιο έκανε και ο Αδάμ. Τους εξαπάτησε και τους δυο το φίδι. Δεν υπερίσχυσε ο ένας του άλλου. Δες τώρα και την άλλη όψη, την καλύτερη: και τους δυο τους σώζει ο Χριστός με τα πάθη Του. Γιατί, σαρκώθηκε για τον άνδρα; Όχι μόνο, μα και για τη γυναίκα. Για τον άνδρα πέθανε μονάχα; Όχι, και η γυναίκα σώζεται με το θάνατό Του. Λένε το Χριστό απόγονο του Δαβίδ, ότι κατάγεται, δηλαδή από άνδρα. Θαρρείς πως έτσι τιμάται ο άνδρας; Να όμως που γεννήθηκε και από Παρθένο, άρα ενισχύονται οι γυναίκες. Θα ενωθούν λέει αλλού, οι δυο σε σάρκα μία. Αυτή η σάρκα ας τιμάται εξίσου...».

Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΑΖ' ΡG36, 289ΣΤ- 292Α.

* * *

Διερευνώντας (υλικό δραστηριότητας):

Διδαχές αγίου Κοσμά Αιτωλού

- «...Και όλοι οι άνθρωποι, όλος ο κόσμος από ένα πατέρα και από μια μητέρα είναι και κατά τούτο είμεθα όλοι αδελφοί, μόνον η πίστις μας χωρίζει. Είναι κανένας γύπτος εδώ; Εσύ από πού είσαι παιδί μου; Αποκρίσου.

- Από τον Αδάμ και την Εύαν άγιο του Θεού.

- Και σε καταδέχονται τούτοι οι τσελεπήδες διά αδελφόν;

- Μου λένε ότι δεν πιάνεται η λειτουργία μου και με περιγελούν.

- Άκουε παιδί μου, εσύ όπου είσαι γύπτος, ωσάν είσαι βαπτισμένος εις το όνομα της αγίας Τριάδος και φυλάγης τα προστάγματα του Θεού, πηγαίνεις εις τον Παράδεισον και χαίρεις πάντοτε, και εγώ που δεν είμαι γύπτος, ωσάν δεν κάμω καλά, πηγαίνω εις την Κόλασιν και καίομαι πάντοτε».

Μενούνος, Ι., *Κοσμά Αιτωλού, Διδαχές και Βιογραφία*, (82007). Αθήνα: Ακρίτας, σελ. 46.

* * *

«...έτσι και η ευγένειά σας να μην προτιμάτε τα αρσενικά παιδιά σας από τα θηλυκά, διατί όλα είναι πλάσματα του Θεού».

Μενούνος, Ι., *Κοσμά Αιτωλού, Διδαχές και Βιογραφία*, (82007). Αθήνα: Ακρίτας, σελ. 97.

* * *

«Πρέπει και εσύ, ω άνδρα αδελφέ μου, να μην μεταχειρίζεσαι την γυναίκα σου ωςάν σκλάβα, διατί πλάσμα του Θεού είναι και εκείνη καθώς είσαι και εσύ, τόσον εσταυρώθηκεν ο Θεός διά εσένα, ωςάν και διά εκείνην, πατέρα λέγεις εσύ τον Θεόν, πατέρα τον λέγει και εκείνη, έχετε ένα βάπτισμα, μίαν πίστιν, τα Άχραντα Μυστήρια οπού κοινωνείς και εσύ κοινωνεί και εκείνη. Δεν την έχει ο Θεός την γυναίκα κατωτέραν από εσένα, διά τούτο την έκαμε από την μέσην του ανδρός ...»

Μενούνος, Ι., *Κοσμά Αιτωλού, Διδαχές και Βιογραφία*, (82007). Αθήνα: Ακρίτας, σελ. 41.

* * *

Αναπλαισιώνοντας (υλικό δραστηριοτήτων):

Φωτο: Μεσσήνης Δ., Πηγή: <http://www.tanea.gr/news/greece/article/5041554/ton-gyro-toy-kosmoy-kanei-h-fwtografia-gynaikas-poy-klwtsa-koritsaki-katw-apo-thn-akropolh/> (12/9/2016). Πηγή: ιστοσελίδα 5^{ου} Γ/σίου Γαλατσίου.

* * *

Η θέση των λαϊκών και η θέση της γυναίκας στην εκκλησία

«...αν δεν υπήρχε ανάμεσά σας μεγάλη διαφορά, δεν θα αποτελούσατε σώμα. Αν δεν απαρτίζατε σώμα, δεν θα συνιστούσατε σύνολο, αν δεν ήσασταν σύνολο δεν θα ήσασταν ισότιμοι... Έτσι αυτή η διαφορά είναι που δημιουργεί την ισοτιμία. Τώρα υπάρχουν πολλά μέλη, όμως ένα σώμα».

Ιω. Χρυσόστομου, *Ομιλία 30 εις την Α' προς Κορινθίους*, PG 61,251.

* * *

«...Αυτός που πρόκειται να προβεί σε χειροτονία αναφωνεί τις εκκλησιαστικές ευχές και ο Λαός ψηφίζει διά βοής, όπως γνωρίζουν οι μυημένοι. Σε διάφορες περιπτώσεις διαφαίνεται ότι δεν διαφέρει ο ιερέας από τον λαϊκό, όπως για παράδειγμα όταν μετέχει των φρικτών μυστηρίων, δεν συμβαίνει όπως παλαιότερα (στους Ιουδαίους) άλλα να τρώει ο ιερέας και άλλα ο λαϊκός και δεν ήταν επιτρεπτό στον λαό να μετέχει σε όσα μετείχε και ο κληρικός. Τώρα δεν είναι έτσι, αλλά όλοι είμαστε ένα σώμα μέσω ενός ποτηριού. Και στη κοινή προσευχή θα μπορούσε κάποιος να δει το λαό να συμμετέχει. Και για χάρη θεών όσων εκτελούν τα μυστήρια και όσων μετανοούν, κοινές είναι οι ευχές του ιερέα, και από το λαό επίσης γίνονται ευχές και όλοι εκτελούν μια ευχή αυτή του "ελαίου". Πάλιν, όταν εμποδίζουμε από την ιερά λατρεία αυτούς που δεν μπορούν να μετέχουν στην ιερή τράπεζα, γίνεται και άλλη ευχή και όλοι όμοια γονατίζουμε και πάλι όμοια σηκωνόμαστε».

Ιω. Χρυσόστομου, *Υπόμνημα εις την προς Κορινθίου Β' επιστολήν εις ομιλίας*. ΙΗ, PG 61,527.

* * *

«Η τάξη των χειροτονημένων διακονισσών είναι ένα αναμφισβήτητο κομμάτι της παράδοσης, που προέρχεται από την αρχαία Εκκλησία. Τώρα, σε πολλές από τις εκκλησίες μας, υπάρχει μια αυξανόμενη επιθυμία να αποκατασταθεί αυτή η τάξη, έτσι ώστε οι πνευματικές ανάγκες του Λαού του Θεού να μπορούν να εξυπηρετούνται καλύτερα. Υπάρχει ήδη ένας αριθμός γυναικών που φαίνεται να καλείται σ' αυτό το λειτούργημα».

Βαρθολομαίος, Οικουμ. Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, από την ομιλία του προς τις συνέδρους της Διεθνούς Διάσκεψης Ορθόδοξων Γυναικών το 1997, στην Κωνσταντινούπολη.

* * *

«...Στη συζήτηση για τη γενικότερη χειροτονία των γυναικών δεν πρέπει η Ορθόδοξη θεολογία να καταφεύγει στην άστοχη χρησιμοποίηση ανθρωπίνων, βιολογικών εννοιών για το φύλο και να αναφέρεται στη δήθεν ανδρική ή θηλυκή υφή εκάστου των προσώπων της Αγίας Τριάδος, και έτσι να αίρει τον αποφαστικό χαρακτήρα του απρόσιτου στην ανθρώπινη διάνοια Τριαδικού δόγματος. Πρέπει να χρησιμοποιούνται εκκλησιολογικά κριτήρια που αποβλέπουν στην οικοδομή της Εκκλησίας του Χριστού. Πρέπει επίσης να χρησιμοποιείται η χριστολογική θεολογία, η οποία διδάσκει για τον Θεάνθρωπο, ότι στο σωτήριό Του έργο ενσωμάτωσε, παρέλαβε όλη την ανθρώπινη φύση, ανδρική και γυναικεία. Και έτσι πρέπει να επιδιώκεται καταμερισμός των αρμοδιοτήτων των λειτουργών της εκκλησίας ανάλογα προς την ποικιλία των χαρισμάτων τους. Αυτή την ποικιλία των χαρισμάτων προέβαλε ιδιαιτέρως η αρχαία Εκκλησία».

Θεοδώρου, Ευ., *Χειροτονία των γυναικών και ορθόδοξη θεολογία* (10-3-2014). Στο <http://www.amen.gr/article/o-kathigitis-euaggelos-theodwrou-gia-ton-thesmo-twn-diakonisswn-kai-ti-xeirotonia-twn-gunaikwn> (12/9/2016).